

Otthonunk az Egyház

Péceli Római Katolikus Egyházközség

4/13/2014

Elektronikus változat IX/15

EGY HÓNAP TAPASZTALATAI A JÉZUS SZÍVE IDŐSEK OTTHONÁBAN

A Jézus Szíve Társasága (korábbi nevén Népleányok) Istennek szentelt életet élő nők (szerzetes) közösségét P. Bíró Ferenc jezsuita alapította 1921-ben. A köréje csoportosuló 12 fős lelkes, tiszta lelkű, Jézus iránt lángoló szeretetet érző lányok maroknyi létszáma fokozatosan nőtt. Biztosan sokan tudják, hogy a Pesti úti Idősek Otthona a Társaság fenntartásában működik. A szerzetesközösséghez csatlakozni kívánók az elméleti tanulmányaik után a próbaidejükben egy hónap gyakorlatot töltenek az Otthonban, hogy megismerkedjenek ezzel a sajátos munkaterülettel és apostoli lehetőséggel. Számomra ez az egy hónap éppen nagybőjt idejére esett. Mivel a Társaságban eddig eltöltött időben egyre közelebb kerültem hozzám a – korábban nagyon távolinak érzett – idősebb korosztály, a velük való kommunikáció és törődés, örömmel érkeztem erre a gyakorlatra, és kíváncsian vártam, milyen feladatokat kapok, mit tanulok azokon keresztül magamról, mit tud kihozni belőlem az Úr ezekben a helyzetekben. Eddig is tettem itt rövid látogatásokat, de most sokkal bensőségesebb, mélyebb tapasztalatok szerzésére számítottam, amelyeken keresztül jobban megismerhetem az idős testvérek életét, problémáit és örömeit, az őket foglalkoztató mindennapi dolgokat.

**Húsvét a fel-
támadás ünne-
pe ez a mi re-
ményünk alap-
ja!**

Plébánia száma:

28/610-282

Honlapunk:

<http://www.pecel.vaciegyszegye.hu/>

Címünk:

plebania.hirlevel@gmail.com

Szerkesztők!

A régóta bennem élő, Istennel való mind mélyebb egység utáni vágyam a mindennapi tevékenységeken keresztül észrevétlenül erősödött, mert eddig soha nem tapasztalt mértékben éltem át, hogy a kiszolgáltatott, tehetetlen testvéreimben Krisztus titokzatos testét szolgálom. Meglepetéssel és örömmel töltött el, hogy ilyen természetesen és könnyen meg tudom Őt találni a tevékenységek közben, és éreztem, hogy éppen most van itt szüksége rám, hogy az Ő szeretetét folytathassam a földön, a Társaságban. Jézussal bensőséges kapcsolatban élve, mindenhol az Ő benső ismeretéből fakadó jót kívánom képviselni. Meglepődve tapasztaltam, hogy az egy hónap alatt milyen sok alkalmam adódott erre, és hogy egyre könnyebben tudtam felismerni és azt választani, amit Ő választana a helyemben. Ezekben a választásokban a jézusi szeretetet tudtam közvetíteni, és átélhettem, hogy legalább egy valakinek a pillanatnyi boldogságát segítem elő.

Meglepett az a tapasztalat, milyen természetes egyszerűséggel és empátiával tudok jelen lenni a súlyos betegek ágyánál, és spontán támadt bennem a vágy, hogy együttérzésem, jelenlétem kifejezése gyanánt megsimogassam kezüket, arcukat. Jó volt ráérezni kívánságaikra, és nehézségeik, fájdalmaik enyhítése gyanánt itatgatni őket, vagy megtörölgetni testüket. Ezek a pillanatok azáltal gazdagítottak leginkább, hogy egyre érzékenyebb lettem a test törekenysége iránt. Könnyebben tudtam magam Isten szemével nézni, aki Jézusban irgalmasan hajol le hozzám és emel fel magához a másik ember által. Saját korlátaim, gyengeségeim felismerése és kimondása közben magamra ismertem a megtört, meggyengült lakókban. Többször átéreztem, hogy bármelyikük helyében ott lehetnék én is, állapotuk az én osztályrészem is lehetne, bármelyik pillanatban ilyen kiszolgáltatottá válhatok. Ez a felfedezés egyre közelebb vitt a lakókhöz, és bár – úgy érzem – csak kevés segítséget jelentettem számukra, mindenki bennem észrevettem az Isten által jónak és szépnek teremtett embert. A legnehezebb pillanatok akkor éltem át, amikor némelyik munkatárs részéről nem tapasztaltam ugyanezt a hozzáállást, és mintegy megnehezítették azok munkáját, akik nemcsak a test, hanem a lélek jobb érzéséről is próbálnak gondoskodni.

Megható élmény volt a Társaságunk egyik tagjának törekenységében az Úr erősségét és dicsőségét meglátni. Betegek szentségében való részesülése -mint Isten kegyelmének éltető kiáradása- örök emlékként került a szívembe. Megértettem annak a jelentőségét, milyen fontos a szellemi képességeik megcsappanásával élő lakóknak a rájuk való személyes odafigyelés, és a meghallgatásomból azt érezhették, hogy az életük legfontosabb eseménye történik azáltal. A velük való együttlétben tudtam leginkább átérezni a jelenben való megmaradás fontosságát, mert számukra sosem volt sem múlt, sem jövő, csak az éppen akkor megélt pillanat öröme, amiről tudtam, hogy a másnapot sem kell megélni, hogy feledésbe merüljön részükről. Így azonban meg sem kísértett az a lehetőség, hogy hálát vagy bármilyen viszonzást várjak a tetteimért. Többször felidéződtek bennem Jézus szenvedéstörténetének átimádkozott eseményei, és egyértelmű volt számomra, kinek, miért, hogyan, milyen lelkiülettel végzem a szolgálatot.

Esténként, a napomra való visszatekintéseimben teljesen világos volt számomra, hogy amit teszek, azt nem magamtól, hanem az Úr kegyelme által teszem, mert Ő a forrás, amiből táplálkozom és felfrissülök. Én pedig a tenyerébe simulva hagyom, hogy cselekedjen bennem és általam.

Írta: Kurczina Terézia

NAGYHETI ÉS HÚSVÉTI SZERTARTÁSOK

KEDD:

17.30 óra: Családok keresztútja. Minden stációnál más-más család fog elmélkedni, imádkozni. Sok-sok böjti énekkel kísérjük Urunkat a keresztúton. Jöjünk minél többen, folytassuk ezt a szép hagyományt.

NAGYCSÜTÖRTÖK:

18.30 óra: Szentmise az Utolsó Vacsora emlékére, utána virrasztás a templomban, 21.30-ig.

NAGYPÉNTEK:

15.00 óra: Keresztút-járás.

18.30 óra: Az Úr Szenvedésének Ünnepe, utána virrasztás a templomban 20 óráig.

NAGYSZOMBAT:

A Szentsír látogatásra a tavalyihoz hasonlóan 9.00-17.00-óráig lesz lehetőség.

HÚSVÉTVASÁRNAP:

Hajnali 4.30: Húsvéti vigília, utána Feltámadási körmenet. Ezután, úgy mint tavaly, lehetőség lesz a magunkkal hozott étel megáldására.

9.00 óra: Húsvéti ünnepi mise.

HÚSVÉTHÉTFŐ

Egy szentmise lesz délelőtt 9 órakor.

A SZENTMISE SZÁNDÉKAI		
<i>Április 14-től április 20-ig</i>		
Nap	Idő	Szándék
Hétfő	8 ⁰⁰	†
Kedd	8 ⁰⁰	elő családtagok és hozzátartozók
Nagysütörtök	18 ³⁰	Szentmise az Utolsó Vacsora emlékére
Nagypéntek	18 ³⁰	Az Úr szenvedésének ünnepe
Nagyszombat	9-17	Szentsír látogatás
Húsvétvasárnap	4 ³⁰	Húsvéti vigília és körmenet
	9 ⁰⁰	Egyházközség híveiért

KÖZÉRDEKŰ INFORMÁCIÓK:

- Virágvasárnap a 10-es szentmise előtt tartjuk meg a barkaszentelést.
- Húsvéthétfőn megváltozik a miserendünk. A hétköznapi reggeli szentmisék ½ 8-kor kezdődnek, a szombat esti mise 18 órakor kezdődik. Jelentős változás lesz a vasárnapi miserendben is. Vasárnap reggel 9 órakor lesz a szentmise. A 10-es mise megszűnik, és helyette vasárnap este 18 órakor lesz a szentmise!
- A nagyszombati szentsír látogatásra az újságos asztalon elhelyezett lapon lehet feliratkozni.
- Folytatódik a húsvéti karitászás vásár.

Lelki finomhangolás

11.2 A munkában megmutatkozó személyi méltóság. Az Egyház társadalmi tanának elvei alapján.

Az emberi lény méltósága – azaz az Isten képmására alkotott teremtményi mivolt méltósága – az egyetlen kritérium, amivel társadalom, a munka, s a tudomány igazi haladását lehet megítélni és nem fordítva.⁶ Az embernek a méltósága a személyes és társadalmi tetteiben nyilvánul meg: különösen a munka területén.

Isten teremtménye, az ember a munkában valósítja meg és teljesíti teremtőjének parancsát, aki a semmiből hozta őt létre egy bűn nélküli világba, hogy „*ut operaretur*”, hogy tevékenykedjen⁷ – ezzel az alkotásban társa legyen – és így dicsőítse meg őt. Ezért védi az Egyház a dolgozó ember méltóságát, akinek a méltóságát megfosztják, amikor megbecsülését csakis a termeléssel kapcsolják össze, mikor a munkát tisztán árúnak tekintik és többre értékelik a munkát a munkásnál, többre a tárgyat, mint az alanyt, aki létrehozta azt⁸, ahogy azt II. János-Pál pápa nyomatékosan kijelentette: „*a munkát csakis nyereségre használják.*”

Azt nem lehet csak egy gesztusként kezelni, hogy miként bánnak a munkásokkal, mert lehet az emberek méltósága ellen vétkezni még udvarias modorban is. Nem helyes az, hogy az ember csupán alárendelt szerepet töltsön be pl. futószalag rendszerben, vagy csak arra figyeljenek, hogy a termelékenységet emeljék: Isten képmását kell tiszteletben tartani minden egyes személyben.

„Földre szegezett” tekintettel (csak földi viszonyokra figyelve) nem lehet keresztény szemléletet megjelenítenünk. Nem lehet igazságosság mércéje a társadalmi viszonyokban az elért gazdagság, vagy annak segélyként való szétosztása. Meg kell vizsgálnunk, hogy a gazdaság szerkezete, működése, a gazdasági környezet olyan-e, hogy azok csökkentik az emberi méltóságát azoknak, akik energiájukat ennek fenntartására fordítják.⁹

Tartsuk emlékezetünkbe, hogy az anyagi javak használatának a legfontosabb kritériuma az kell, hogy legyen, hogy mennyire segíti elő és emeli az emberek lelki tökéletességét a természetes és a természetfölötti rendbe¹⁰, kézenfekvő, hogy ezt azokkal kell kezdeni, akik magukat ezeket a javakat előállítják. Természetszerűen van kapcsolat a munka és a birtoklás között, mégpedig olyan, hogy követelmény az, hogy aki a munkát végzi, az egy bizonyos fokig és sajátos értelemben a magáénak tekinthesse azt, vagy hogy büszke lehessen arra, hogy annak elkészítésében ő is közre működött.¹¹

A munka méltóságát az érte kapott *arányos jövedelem* fejezi ki leginkább. Ez a társadalmi igazságosság alapja, még ott is, ahol ez szabad közmegegyezés kérdése. Habár a megállapított fizetés a jog keretei között történik, ez nem törvényesíthet akármilyen kialkudott ellenszolgáltatást. Ilyen lenne az a helyzet, ha a vállalkozó, a cégnek a feje, az építető, a tulajdonos, a háziasszony ki akarná használni a munkaerőhiány helyzetét egy olyan alacsony fizetéssel, mely méltatlan az emberi személy, a munkás méltóságához. Ez megalázza a nehéz helyzetben lévőket – és a Teremtő szándékát is sérti – mert minden családnak elidegeníthetetlen joga van elégséges javadalmozáshoz, melynek erősebb jogalapja van mint a szabad szerződési jognak.¹²

A másik oldala és „*logikus következménye az igazságos szerződésnek, hogy mindannyian kötelesek vagyunk jó munkát végezni. Nem mulaszthatjuk el a kötelességünket, nem elégedhetünk meg középszerűen végzett munkával.*”¹³ Lustaság és rosszul végzett munka hasonlóképpen sérti a társadalmi igazságosságot és fent említett elveket.

KIADJA A MAGYAROK NAGYASSZONYA KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG, PÉCEL.
Felelős kiadó: Burger Ferenc • Szerkesztőbizottság: Burger Ferenc, Varga Ili., Dévai Zoltán.
Az újságba szánt írásokat a következő e-mail címre várjuk: plebania.hirlevel@gmail.com
Az írások tartalmáért a szerző nevével vállalja a felelősséget!
www.pecel.vaciegyszazmegye.hu